

Kız ve Dostluk Çiftliđi

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Dostluk iftliđi

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve kanvas çantasına bir eskiz defteriyle kalemler koydu. Öğretmeni sınıfa, hayvanların sevgiye ve ilgiye ihtiyaç duyduğu Dostluk Çiftliği adında özel bir yerden bahsetmişti. Maya orayı kendi gözleriyle görmek istiyordu. Hayvanların nasıl olacağını merak ediyordu.

Maya vardığında güler yüzlü bir çiftçi onu karşıladı. 'Bu hayvanlar her gün sevgiye ihtiyaç duyar,' dedi çiftçi. 'Yardım etmek ister misin?' Maya hevesle başını salladı. Yeşil bir kafeste zıplayan tavşanları, kırmızı yularlı krem rengi bir midilli ve pas rengi kahverengi bir tavukla tüylü sarı civcivlerin olduğu bir kümesi gördü. İçi heyecanla doldu.

Maya eskiz defterini açıp çiftliği çizdi. Her şeyi hatırlamak istiyordu. 'Önce tavşanları besleyebilirim,' dedi. Tavşanların yumuşak gri ve beyaz tüyleri, pembe içli uzun kulakları ve seğiren burunları vardı. Aç görünerek ona doğru zıpladılar. Maya, ne olursa olsun beslenme saatinin her gün olması gerektiğini biliyordu.

Maya bir sepeti taze yeřilliklerle doldurdu ve yeřil kafenin kapađını açtı. Tavřanlar yanına zıpladı, tüylü kuyrukları kıpır kıpırdı. 'Buyurun bakalım, küçükler,' dedi yumuřak bir sesle. Yaprakları mutlulukla kemirdiler. Maya onları yerken izledi ve eskiz defterine bir not yazdı: tavřanların her gün taze yiyeceđe ve temiz suya ihtiyaçı vardır. Yardım ettiđi iain mutluydu.

Sonra Maya midilliyi ziyaret etti. Midillinin dađınık krem rengi t yleri, yumuřak kehribar g zlerinin  zerine d řen keten rengi yelesi ve alnında beyaz bir yıldızı vardı. Yakınlarda yumuřak mavi bir fır a asılıydı. 'Seni fır alayabilir miyim?' diye sordu Maya. Midilli elini kokladı. Maya yavaş a ve nazık e fır aladı; midilli her darbeden keyif alarak kıpırdamadan durdu. Sakin ve d zenli bakımın g ven oluřturduđunu  đrendi.

Sonra Maya kümese gitti. Kırmızı ibikli pas rengi kahverengi tavuk koruyucu bir sesle gıdıkladı. Minik sarı civcivler saman yuvadan dışarı baktı. 'Evinizi temizleyeceğim,' dedi Maya. Yeri süpürdü ve yuvaya taze saman koydu. Tavuk parlak gözlerle izledi. Maya civcivler korkmasın diye yavaşça hareket etti.

Bir civciv Maya'ya yaklaştı. Onu tutmak istedi ama nazik olmayı hatırladı. Ellerini çanak gibi açtı ve civcivin içine sokulmasına izin verdi. Minik kalbi hızlı hızlı atıyordu. 'Şşş, tamam,' diye fısıldadı. Civciv sakinleşti. Maya bir civcivi nazikçe tutmanın önemli olduğunu gördü. Bunu da eskiz defterindeki notlarına ekledi.

Maya tavuđa temiz bir kaptan taze su verdi. Tavuk suyu içti ve yumuşakça gıdaktadı. Cıvcıvler etrafına toplandı. Maya tavşanların su şişesinin azaldığını fark etti ve onu da yeniden doldurdu. İyiliğin bir kez değil, her gün yardım etmek olduğunu anladı. Eskiz defteri her hayvanın ihtiyaçlarıyla ilgili çizimler ve notlarla doldu.

Güneş batmaya başlarken Maya bir saman balyasına oturdu ve çizimlerine baktı. Tavşanları, midilliği ve civcivleriyle tavuğu çizmişti. Ama daha fazlasını yapmak istiyordu. 'Ziyaretçiler hayvanlara nasıl bakılacağını bilmeli,' diye düşündü. 'Bir bakım rehberi yapabilirim!' Gözleri bir fikirle parladı.

Maya bütün hafta bakım rehberi üzerinde çalıştı. Tavşanları yeşillikleriyle, midilliği mavi fırçayla ve tavuğu taze suyla rengârenk çizdi. Basit sözcükler yazdı: 'Bir civcivi nazıkçe tut. Her gün taze su ver. Midilliği yavaşça fırçala.' Büyük harfler ve renkli pastel boyalar kullandı. Rehber neredeyse hazırды.

Cumartesi günü Maya bakım rehberini çiftliğe getirdi. Çiftçiye gösterdi. 'Ne harika bir fikir!' dedi çiftçi. 'Herkes görsün diye kapının yanına asabiliriz.' Maya gülümsedi. Birlikte rehberi ahşap bir direğe astılar. Rehberde bir civcivin tam olarak nasıl tutulacağı ve taze suyun nasıl verileceği gösteriliyordu. Ziyaretçiler okumaya başladı.

Kısa süre sonra Dostluk Çiftliği'ndeki herkes Maya'nın bakım rehberini kullandı. Çocuklar tavşanları beslemeyi ve midilliye nazıkçe fırçalamayı öğrendi. Kümesi temizlediler ve taze su verdiler. Hayvanlar mutlu ve sağlıklıydı. Midillinin tüyleri parlıyor, tavşanların kafesi düzenli duruyor ve civcivler neşeyle cıvıldıyordu. Maya işiyle gurur duydu.

Çiftçi Maya'ya teşekkür etti. 'Hepimize gerçek dostluğun elleriyle ve yüreğiyle ilgilenmek olduğunu öğrettin,' dedi çiftçi. Maya hayvanlara baktı. Midilli yumuşakça kişnedi, tavşanlar burunlarını seğırtti ve tavuk memnuniyetle gıdıkladı. Her gün yardım etmenin büyük bir fark yarattığını biliyordu.

Maya çiftliğı her hafta ziyaret etti. Her zaman eskiz defterini getirip yeni çizimler ekledi. Bazen diğer çocuklara bir civcivin nazikçe nasıl tutulacağını gösterdi. Dikkatle dinlediler. Bakım rehberi herkesin ne yapacağını hatırlamasına yardımcı oldu. Hayvanlar Maya'ya güvendi çünkü o sakindi ve nazikti.

Bir gn iftlięe yeni bir kız geldi. Kararsız grnyordu. Maya glmsedi ve 'Tavşanları beslememe yardım etmek ister misin?' dedi. Kız başını salladı. Maya ona bakım rehberini gsterdi. Birlikte yem sepetini doldurdular ve yeşil kafenin kapaęını atılar. Tavşanlar mutlulukla zıpladı. Maya iinin ısındıęını hissetti.

Maya sarı yağmur çizmeleriyle eve yürürken Dostluk Çiftliği'ni düşündü. İyiliğin her gün yardım etmek olduğunu öğrenmişti. Gerçek dostluk, elleriyle ve yüreğiyle ilgilenmektir. Eskiz defteri çizimler ve notlarla doluydu ama en güzel resim mutlu hayvanlardı. Yeniden ziyaret etmek için sabırsızlanıyordu.